

Hồi chuông báo động

Nguyễn Quốc Cường

Houston (01/19/2021) - Người viết mong rằng sau này lịch sử sẽ soi sáng và phán xét những cấp lãnh đạo trực tiếp can dự đến những diễn biến tại trụ sở Quốc Hội Hoa Kỳ vào ngày 6 tháng Giêng vừa qua, và chỉ muốn tập trung nhận xét vào những hậu quả đối với tình hình chính trị và xã hội Hoa Kỳ trong tương lai gần và xa. Nhất là đối với những biến đổi trong xã hội Hoa Kỳ mà thế hệ con cháu chúng ta sẽ phải đối phó sau này do hậu quả của những biến cố đó.

Những diễn biến chính trị mới nhất tại Hoa Kỳ vào những ngày qua khiến cho những ai quan tâm ít nhiều đến tình hình xã hội tại nơi mình đang sinh sống phải lo ngại về tương lai chính trị của Hoa Kỳ trong thời gian tới. Nhiều người lo sợ nước Mỹ có thể sẽ phải trải qua một cuộc nội chiến đẫm máu thứ hai dựa trên xung đột chủng tộc đen-trắng hiện nay lại tái phát dữ dội.

Giới quan sát cho rằng chính quyền Hoa Kỳ lo ngại đã có nhiều dấu hiệu cho thấy nạn xung đột chủng tộc bộc phát ngay trong lòng xã hội cũng như trong một số cơ quan quyền lực, trong khi ngành Tư Pháp ngày càng bảo thủ một chiều. Những dấu hiệu này đưa đến nguy cơ về một tình trạng chia rẽ trầm trọng với nhiều nét tương tự như đã xảy ra vào thời kỳ nội chiến Nam-Bắc vào thế kỷ 19.

Vào ngày thứ tư 13 tháng Giêng vừa qua, cơ quan FBI đã đưa một lời báo động trên toàn quốc rằng nguồn tin tình báo cho biết nguy cơ bạo loạn có thể lại xảy ra vào những ngày trước khi TT Biden tuyên thệ nhậm chức vào ngày 20 tháng Giêng tới đây. Giám đốc cơ quan FBI Christopher Wray và quyền Giám đốc Nội An Kenneth Cuccinelli cảnh báo rằng sẽ có thể có những cuộc tấn công nhắm vào các trụ sở và cơ quan công quyền tại các thủ phủ tiểu bang do những nhóm quân chủng kỳ thị chủng tộc cực đoan nhằm phát động một cuộc nội chiến chủng tộc.

Chi tiết đầu tiên do những tiết lộ được qua giới truyền thông mọi chiều mọi khuynh hướng cho thấy rằng hầu hết, nếu không nói là tất cả, những phe nhóm tham gia cuộc biểu tình bạo động vào ngày 6 tháng Giêng tại trụ sở quốc hội Hoa Kỳ gồm thành phần cực hữu da trắng độc tôn nhằm chống đối cuộc bầu cử tổng thống vừa qua. Ngoài ra, một số báo còn lo ngại rằng các cơ quan công lực và ngay cả quân đội Hoa Kỳ có thể cũng đã bị các phần tử da trắng độc tôn và kỳ thị chủng tộc xâm nhập và nắm vùng từ lâu nay.

Mặt khác, do kết quả một cuộc điều tra từ năm 2006, FBI cho biết giới da trắng độc tôn đã xâm nhập các cơ quan công lực đưa đến việc các cơ quan này phải mở nhiều cuộc điều tra về nạn khủng bố nội địa phát động bởi các tổ chức dân quân cực đoan và da trắng độc tôn với sự trợ giúp của những nhân viên công lực thuộc các khuynh hướng chính trị nói trên nằm vùng trong hàng ngũ cảnh sát tại các tiểu bang.

Ngoài ra phía quân đội cũng đã phải công khai xác nhận rằng đã có nhiều binh sĩ tại ngũ cũng như đã giải ngũ tham gia vào các cuộc biểu tình bạo động ngày 6 tháng Giêng vì quân đội Hoa Kỳ cũng đã bị xâm nhập bởi thành phần cực hữu cực đoan. Đại diện Ngũ Giác Đài đã chính thức lên tiếng xác nhận nguy cơ khủng bố nội địa do các phần tử quân đội thuộc các khuynh hướng chính trị cực đoan như da trắng độc tôn hay da trắng ái quốc cực đoan, và cho biết thêm rằng từ năm 2001 cho đến nay, các thành phần cực hữu cực đoan đã gây ra nhiều tử vong nhất trong số các nhóm cực đoan hoạt động tại Hoa Kỳ.

Theo nhận định tình hình của giới thăm dò dư luận, cuộc bạo loạn vừa qua tại trụ sở quốc hội Hoa Kỳ do đa số thành phần da trắng lo ngại về sự gia tăng quyền lực của thành phần da màu trong xã hội Hoa Kỳ khiến cho quyền năng của khối da trắng bị sút giảm đáng kể. Trong số những băng nhóm tụ tập và đột nhập trụ sở quốc hội Hoa Kỳ vào ngày 6 tháng Giêng, người ta nhận diện những phe nhóm cực hữu chủ trương da trắng độc tôn dưới đây:

Nhóm Thanh Niên Tự Hào, (Proud Boys) được nhận diện bởi nón và dải đeo màu cam. Gồm những thành phần cực hữu với một quá trình bạo động nhằm chống đối cuộc bầu cử vừa qua. Được thành lập vào năm 2016, đây là nhóm người trước đây đã nhận lệnh khẩu lệnh của Lãnh Tụ là “Hãy rút lui và chờ lệnh.”

Nhóm Kỳ Vật 1776, (1776 Memorabilia), với lá cờ có con số 1776 nằm trong một chùm sao hình vòng tròn. Chỉ năm xảy ra cuộc cách mạng giành độc lập Hoa Kỳ. Nhóm này cổ vũ cho một cuộc cách mạng mới sau cuộc bầu cử tổng thống vừa qua, ngụ ý rằng cuộc bầu cử vừa qua gian lận phiếu khiến cho

ông Biden thắng cử. Hai dân biểu mới đắc cử Marjorie Taylor Greene và Lauren Boebert đều đề cập đến tổ chức cực hữu này khi lên tiếng tại nghị trường.

Nhóm 3 phần trăm, (Three Percenters), với biểu tượng số 3 La Mã nằm trong một chùm sao hình vòng tròn. Là một tổ chức vũ trang cực hữu chống chính quyền thành lập năm 2008 gồm phần tử “Ái quốc” cực đoan muốn bảo vệ tổ quốc chống lại sự đàn áp của chính quyền. Tổ chức này dùng danh hiệu 3% để nhắc đến tỷ lệ người dân thuộc địa gia nhập tổ chức dân quân chống Anh Hoàng trong thời kỳ cách mạng.

Tổ chức Qanon dùng chữ Q làm danh hiệu. Tổ chức này chủ trương một cuộc thánh chiến chống lại những thành phần thờ phụng quỷ Satan chuyên hãm hiếp trẻ con, gồm giới trí thức, chính trị gia, lãnh đạo doanh nghiệp, tóm lại toàn bộ các thành phần ưu tú cự trào. Ashli Babbitt, phụ nữ bị bắn thiệt mạng trong quốc hội vào ngày 6 tháng Giêng là một thành viên của tổ chức này.

Nhóm Bảo Vệ Lời Thề, (Oath Keepers), được nhận diện bởi chữ viết Oath Keepers màu vàng hay hình một thanh niên dân quân, là một tổ chức dân quân chống chính quyền lớn nhất tại Hoa Kỳ được thành lập vào năm 2009 nhằm kết nạp thành viên trong giới cảnh sát và quân đội. Mục đích của tổ chức này là để “bảo vệ hiến pháp chống mọi kẻ thù trong và ngoài nước.” Đây là một tổ chức cực hữu chống tả phái.

Nhóm Lá Cờ Liên Minh Miền Nam, (Confederate Flag), với lá cờ nền đỏ với hai dải chữ thập màu xanh với hàng sao trắng, tượng trưng cho 11 tiểu bang miền Nam ly khai trong thời kỳ nội chiến muốn duy trì chính sách nô lệ người da đen, hiện được dùng để tượng trưng cho khối người da trắng miền Nam muốn duy trì truyền thống và di nghiệp Da Trắng Độc Tôn của miền Nam.

Nhóm Nước Mỹ Trên Hết, (America First), với biểu tượng hai chữ AF trong một hình tròn. Kỳ hiệu này tượng trưng cho một nhóm đấu tranh cực hữu xuất hiện vào năm 2017 mang tên “Kết Hợp Nhóm Cực Hữu” từng xuống đường tại Charlottesville đưa đến cái chết của George Floyd. Nhóm này còn dùng ký hiệu “Con Cóc Pepe” (Pepe the Frog) bao gồm thành phần Da Trắng Độc Tôn duy trì chủ trương kỳ thị chủng tộc và chống Do Thái.

Nhóm Con Cóc Pepe, (Pepe the Frog) với biểu tượng một con cóc màu xanh, tiêu biểu cho một nhóm cực hữu xuất hiện trên Internet. Hình vẽ có khi cho con cóc mặc đồng phục của lực lượng an ninh SS của Đức Quốc Xã.

Nhóm Cờ Kekistan, (Kekistan Flag), với màu cờ nền xanh và hình chữ thập đen với ba chữ KEK, nhìn tương tự như lá cờ chữ Vạn của Đức Quốc Xã, tiêu biểu cho một quốc gia hư cấu mang tên Kekistan trong đó thái độ nghiêm túc chính trị thường bị lên án. Thành phần cơ hữu của nhóm này gồm phe da trắng độc tôn và alt right chuyên phá phá khuynh hướng tả phái cấp tiến.

Nhóm Valknot, với ba hình tam giác dính vào nhau, tượng trưng cho phong cách văn hóa của người da trắng Bắc Âu tôn thờ thần Odin theo khuynh hướng tôn giáo tiền Thiên Chúa Giáo tôn sùng khuynh hướng da trắng độc tôn.

Nhóm VDARE, chữ tắt của Virginia Dare, tạm dịch là Thách đố của tiểu bang Trinh Nữ, với hình sư tử màu đỏ trên nền cờ gồm gạch ba màu xanh trắng đỏ. Tiêu biểu cho hải nhi da trắng đầu tiên sinh ra tại Tân Thế Giới, và tập hợp giới trí thức và văn nhân thuộc khuynh hướng cực hữu. Nhóm này gồm thành phần da trắng thuộc khuynh hướng vị chủng tộc và bài ngoại.

Khi bị bắt các thành viên thuộc các tổ chức nói trên đều cung khai với nhân viên công lực rằng họ hành động theo lời kêu gọi bạo động của Lãnh Tự trong lời hiệu triệu ông đọc trước Tòa Bạch Ốc vào cùng ngày nói trên. Người thì khai rằng “TT của chúng tôi muốn chúng tôi đến đây,” người khác thì nói rằng “Chúng tôi đến đây chờ lệnh của TT của chúng tôi,” hoặc “TT của chúng tôi ra lệnh như vậy.” Jacob Chansley người đội nón đầu bò rừng có hình chụp trong khuôn viên Quốc hội khi bị bắt, đã tuyên bố với công tố viên rằng ông “đến biểu tình theo lời yêu cầu của tổng thống.” Nhiều người đã tuyên bố với báo chí trước khi bị nhân viên công lực bắt giam rằng tổng thống đã bảo chúng tôi rằng “Này, tôi cần các binh sĩ trên mạng của tôi tập hợp vào ngày 6 tháng Giêng, nên chúng tôi đã đến.” Những lời tuyên bố trên đây được ghi nhận từ các bài tường thuật diễn biến 6 tháng Giêng đăng tải trên các cơ quan truyền thông thuộc cả phe tả lẫn phe hữu tại Hoa Kỳ và các nước ngoài, kể cả hai hãng thông tấn quốc tế AP và AFP, có phái viên tường thuật tại chỗ.

Tường trình từ Birmingham tiểu bang Alabama, phái viên thông tấn AP ghi nhận rằng những diễn biến đang xảy ra tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn khiến cho nhiều thành viên đảng Cộng Hòa lo ngại về một cuộc nội chiến thứ hai có thể nổ ra tại Hoa Kỳ, một phần do sự thúc đẩy của một số đảng viên cực hữu ủng hộ chủ trương da trắng độc tôn.

Vào thời kỳ nội chiến trước đây, thành phần da trắng miền Nam chủ trương nô lệ trở nên bất mãn khi chính quyền liên bang muốn bỏ quyền sở hữu nô lệ da đen của họ. Hiện nay chính những thành phần da trắng cực đoan này cũng ghi nhận rằng thành phần da màu đã đạt được quá nhiều quyền lợi so với thành phần da trắng truyền thống.

Thái độ của thành phần da trắng nói trên cũng đã thúc đẩy phe tả phản ứng ngược lại. Mới đây FBI tại Florida xác nhận rằng có một vài thành phần ủng hộ Antifa đã khuyến khích hành động chống đối các nhóm cực hữu da trắng này. FBI cho biết rằng tại Florida, Daniel Baker, thuộc phe cực tả ủng hộ Antifa đã kêu gọi sự hợp tác của những người đồng minh nổi dậy thực hiện một cuộc phản công vũ trang chống lại phe cực hữu.

Những sự kiện trên cho thấy rằng chính quyền Hoa Kỳ lo ngại tình hình chính trị Hoa Kỳ đã báo hiệu nạn xung đột chủng tộc trong xã hội cũng như trong một số cơ quan công quyền có nguy cơ đưa đến nạn chia rẽ trầm trọng với nhiều nét tương tự như đã xảy ra vào thời kỳ nội chiến Nam-Bắc vào thế kỷ 19.

Tuy vậy nếu nhìn sâu hơn thì có thể thấy rằng những người da trắng ủng hộ tổng thống không phải chỉ nhắm vào mục tiêu kinh tế cơm áo gạo tiền hay thuần túy chính trị và đã có chiều hướng vượt ra khỏi khả năng kiểm soát của giới lãnh đạo hiện thời mà có thể đã hướng về một ý đồ sâu xa hơn do sự thúc đẩy của lòng đố kỵ chủng tộc. Dĩ nhiên là họ không thể công khai xác nhận lý do thâm kín này vì họ sợ sẽ bị lên án là kỳ thị da màu. Rất có thể là trong thâm tâm, họ lo ngại người da trắng sẽ mất ưu thế thượng phong cũng như chỗ đứng ưu tiên trong bậc thang giá trị xã hội truyền thống. Người da trắng sợ mất ưu thế kinh tế ít hơn là sợ người da màu vượt lên trên họ về chỗ đứng trong thang giá trị xã hội và chiếm quyền lãnh đạo chính trị. Cũng giống như trong thời kỳ Tái Thiết sau cuộc nội chiến, khi người da trắng nhận thấy rằng người da đen không còn là giới nô lệ thua kém họ mà đã đạt được một số quyền hạn ngang bằng.

Cần nhắc lại là các vị tổ phụ lập quốc Hoa Kỳ đều thuộc giới trí thức da trắng theo Cơ Đốc Giáo và hầu hết nằm trong tổ chức Free Mason, đặt niềm tin vào Thiên Chúa. Với những chữ “In God We Trust” được in trong tiền tệ quốc gia và ghi tạc trên những trụ sở và dinh thự nhà nước. Một điều ít được nói ra và thường được hiểu ngầm là sự bất bình đẳng chủng tộc, với người da trắng nắm ưu thế về khả năng cũng như trí thông minh. Tư tưởng đó đã đi vào hoạt động chính trị từ thời lập quốc, khi người da trắng tự cho mình quyền chiếm ưu tiên trong thang giá trị chính trị và xã hội. Nấc thang giá trị chính trị-xã hội đó đã bị thách thức khi Hoa Kỳ quyết định khai phóng người nô lệ da đen và chấp nhận cho họ đứng ngang hàng với người da trắng, ít ra là trên nguyên tắc, với sự hỗ trợ của một số bảo đảm pháp lý từ thời kỳ Tái Thiết sau cuộc nội chiến, do sự thúc ép của đảng Cộng Hòa do ông Abraham Lincoln lãnh đạo. Nền cộng hòa dân chủ đầu tiên dĩ nhiên là do người da trắng nắm quyền không cần phải dựa trên ý niệm “da trắng ưu việt” mà chỉ cần hiểu theo nghĩa thông thường là một nền cộng hòa do người da trắng sáng lập thì sẽ đương nhiên phải do người da trắng lãnh đạo.

Trải qua những thăng trầm lịch sử do biến đổi về chính trị xã hội, đảng Cộng Hòa của ông Lincoln nay đã trở nên thành trì của người da trắng muốn duy trì ưu thế chính trị, trong khi các nhóm chủng tộc khác biệt lại tập trung vào trong đảng Dân Chủ. Từ thời ông Obama trở thành người da đen đầu tiên được đắc cử vào ngôi vị chính trị cao nhất nước, những thành quả chính trị trong lãnh vực nhân quyền trong thời kỳ này cũng trở thành hồi chuông cảnh báo đối với thành phần da trắng lo ngại về những tiến bộ do thành phần da màu đạt được trong cùng khoảng thời gian này.

Tương cũng cần nhắc lại là kể từ thời hậu nội chiến cho đến nay, những thành quả trong lãnh vực khai phóng người da đen đã tiến triển rất chậm chạp, mãi cho đến khi tổng thống Lyndon Johnson ban hành những đạo luật trong chủ trương Great Society của ông với rất nhiều văn bản hướng về việc nâng cao quyền lợi chính trị-xã hội của người da đen như Civil Rights Act 1964, Voting Rights Act 1965, Head Start và Equal Opportunity Act v.v.v..

Cho đến nay, đảng Cộng Hòa đã trở nên thành thành trì của khối da trắng độc tôn kỳ thị chủng tộc, khối Tôn giáo Phúc Âm bảo thủ cùng với thành phần nông thôn Hoa Kỳ lo sợ mất vị thế lãnh đạo chính trị cũng như một số quyền lợi khác. Thêm vào đó, khối tôn giáo Phúc Âm (Evangelical) vốn đa số thuộc khuynh hướng bảo thủ còn lo ngại về hiện tượng suy đồi đạo đức khi đảng Dân Chủ nắm quyền nên sẵn sàng hy sinh 8 năm quyền lực trao cho một nhân vật bất chấp suy tư về đạo đức cốt để dùng làm bàn đạp đưa đến việc đôn một con chiên ngoan đạo lên làm tổng thống hầu tiến thêm một bước trong nỗ lực đưa nền cộng hòa hiện hữu về hướng thần quyền.

Trong khi đảng Dân Chủ, vốn trước đây là nơi tá túc của tổ chức da trắng độc tôn KKK, cũng lại biến dạng để trở thành lãnh địa chính trị của khối da đen cùng các thành phần chủng tộc khác hiện sinh sống

tại Hoa Kỳ. Phía đảng Dân Chủ, thường bị đảng Cộng Hòa phê phán là buông thả về đạo đức vì những chính sách xã hội quá khoan dung về mặt đạo đức xã hội.

Kể từ sau giai đoạn Tái Thiết hậu nội chiến, nhóm người da trắng độc tôn, còn được gọi là Hoa Huệ Trắng (Lily-White), bắt đầu cuộc thanh trừng đảng viên da đen ra khỏi hàng ngũ đảng Cộng Hòa, nhằm mục đích thu hút phiếu của khối cử tri da trắng miền Nam vốn vẫn chủ trương kỳ thị và không bỏ phiếu cho ứng cử viên thuộc đảng Cộng Hòa vì họ không muốn bầu cho ứng cử viên người da đen hoặc thành phần có thiện cảm với người da đen. Kể từ thập niên 1950, các khối người da màu tiếp tục rời hàng ngũ đảng Cộng Hòa và tập trung vào trong đảng Dân Chủ vì chủ trương của đảng này phù hợp với khuynh hướng cấp tiến của các khối chủng tộc da màu hiện đang sinh sống tại Hoa Kỳ.

Mặc dầu hiện nay chính sách nô lệ đối với người da đen không còn tồn tại nữa, nạn kỳ thị và xung đột chủng tộc trắng đen vẫn còn âm ỷ trong tiềm thức của nhiều người da trắng, đặc biệt là qua góc độ cạnh tranh quyền lực giữa hai chủng tộc.

Hãy từ bỏ góc nhìn trước mắt về kinh tế mang tính cơm áo để phóng tầm nhìn xa hơn về tương lai của các thế hệ con cháu chúng ta trong vị thế của một cộng đồng người Mỹ gốc Việt tại Hoa Kỳ. Có nên để lại cho chúng một nước Mỹ phân chia về chủng tộc vừa kỳ thị vừa tranh chấp chỗ đứng, hay là phải cố gắng hàn gắn nhằm xây dựng một xã hội trong đó các sắc tộc chung sống hài hòa trong một tinh thần thật sự tương kính và tương trợ lẫn nhau.

Những sự kiện trình bày trên đây đều được chứng thực bởi báo giới thuộc cả hai chiều tả-hữu cũng đủ để cho những ai có ít nhiều suy tư về tương lai của xã hội mình đang sống tự rút kết luận về những ảnh hưởng nguy hại của chiều hướng chính trị hiện đang xảy ra trong xã hội Hoa Kỳ, vốn là nơi mà con cháu chúng ta sẽ phải tranh đấu để sống còn. Hãy tạm đặt nhẹ những suy tư cơm gạo để hướng tầm nhìn về mục đích tối thượng là để lại cho con cháu chúng ta một môi trường quốc gia hợp chủng với sinh hoạt chính trị ổn định và an bình.

Nguyễn Quốc Cường
cuongnguyen1944@gmail.com